

19 Δεκεμβρίου 2014

Ο Κ.Κωνσταντάτος των Encardia και τα Χριστούγεννα στην Ιταλία!

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μέρες γιορτινές και οι Encardia θα βρεθούν στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών σε

τέσσερις μοναδικές συναντήσεις για μικρούς και μεγάλους, στο πνεύμα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς! Με αφορμή τις εορταστικές τους αυτές εμφανίσεις ο **Κώστας Κωνσταντάτος**, ιδρυτικό μέλος των Encardia μιλά στην Πεμπτουσία για τις Χριστουγεννιάτικες παραδόσεις της Κάτω Ιταλίας, τα κάλαντα και τις γενικότερες προθέσεις τους!

Ποια είναι η παράδοση της κάτω Ιταλίας σε αυτές τις γιορτινές μέρες των Χριστουγέννων;

Στον ιταλικό νότο υπάρχουν παραδόσεις που ακόμα ακολουθούνται κυρίως βέβαια στα χωριά και στην περιφέρεια, γιατί στα αστικά κέντρα συμβαίνει ότι ακριβώς και στην Ελλάδα. Δηλαδή το κυνήγι της καθημερινότητας να μην αφήνει χρόνο και διάθεση για να ζήσουν οι άνθρωποι όπως παλιά μια τόσο μεγάλη και σπουδαία γιορτή.

Έτσι, έχουμε πολύ διαδεδομένη την παράδοση της «φάτνης», δηλαδή την αναπαράσταση της γεννήσεως του Χριστού, όπου σε δημόσιους χώρους και εκκλησίες στήνονται τεράστια «σκηνικά» με πολλές φιγούρες και απεικονίσεις του φυσικού περιβάλλοντος της γεννήσεως, με βουνά, σπήλαια, πολλά ζώα, δέντρα και ό,τι μπορεί να φανταστεί κανείς ότι θα είχε θέση στη «μαγική» εκείνη νύχτα. Ακόμα και στα σπίτια οι άνθρωποι προετοιμάζουν σε μικρογραφία ολόκληρη την αναπαράσταση της Γεννήσεως καθ' όλη τη διάρκεια της σαρακοστής των Χριστουγέννων και μόνο τη νύχτα της εορτής τοποθετούν μέσα στη φάτνη και το Χριστό, σύμφωνα με την παράδοση του Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης, που το 1224 ήταν ο πρώτος εμπνευστής της αναπαράστασης της γεννήσεως με αυτόν τον τρόπο και σύμφωνα με την περιγραφή της Βίβλου.

Σε άλλο χωριό έχουν έθιμο την παραμονή της εορτής να κατεβαίνουν μουσικοί με αυλούς και φλογέρες από το βουνό, συμβολίζοντας έτσι τους ποιμένες «αγραινούντας» κατά τη γέννηση του Θεανθρώπου.

Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο επίσης, που σαν έθιμο ταξίδεψε και καθιερώθηκε σε όλον το Χριστιανικό κόσμο, είναι το έλατο γιατί σύμφωνα με μια παράδοση όταν ο οι πρωτόπλαστοι έκοψαν τον απαγορευμένο καρπό από ένα ωραίο πλατύφυλλο δέντρο αμέσως αυτό μετέτρεψε τα φύλλα του σε μυτερές βελόνες και αρνήθηκε από τότε να ξαναδώσει καρπό. Έτσι οι στρογγυλές μπάλες συμβολίζουν και τον απαγορευμένο καρπό και γι αυτό κάποιες από αυτές είναι σα δαγκωμένα μήλα...

Σύμφωνα με τη Χριστιανική παράδοση το δέντρο συμβολίζει και τον ίδιο το Χριστό που «εκ της φάτνης άνέτειλλεν» και γι αυτό σε πολλά μέρη τοποθετείται η φάτνη στη βάση του δέντρου.

Μία πολύ συμπαθητική παράδοση στον Ιταλικό Νότο αλλά και σε όλη την Ιταλία είναι αυτή της «Befana» δηλαδή της γριάς μάγισσας που πάνω στο σκουπόξυλο γυρνάει τη νύχτα των Χριστουγέννων και αφήνει δώρα μέσα στις κάλτσες των καλών παιδιών... Αυτή λοιπόν η γριούλα τη νύχτα που γεννήθηκε ο Χριστός δίστασε να βγεί έξω από το κρύο για να πάει να τον προσκυνήσει όπως έκαναν πολλοί άλλοι και την άλλη μέρα το πρωί γέμισε ένα καλάθι με καλούδια και δώρα και πήγε στο σταύλο της Γεννήσεως, που όμως δε βρήκε κανέναν γιατί η οικογένεια με το θείο βρέφος είχαν ήδη αναχωρήσει για την Αίγυπτο. Απο τότε γυρνάει με ένα καλάθι κι αφήνει δώρα στα καλά παιδιά ελπίζοντας πως κάποιο από αυτά θα είναι ο μικρός Χριστός...

Στην συναυλία διαβάζουμε ότι θα παρουσιαστούν κάλαντα. Μιλήστε μας λίγο για την προέλευση και τον τρόπο που προσεγγίσατε αυτά τα κάλαντα.

Ένα από τα κάλαντα που θα πούμε είναι δικό μας και σα μουσική και σα λόγια... Γεννήθηκε από όλους μας συλλογικά πριν μερικά χρόνια, παραμονές γιορτών, όπου βρισκόμασταν στο στούντιο για να ηχογραφήσουμε τη Στρίνα που είναι χαρακτηριστικό Χριστουγεννιάτικο κάλαντο των ελληνοφώνων του Σαλέντο. Εκτός από αυτά τα δύο, στις τέσσερις παραστάσεις της βιβλιοθήκης του μεγάρου, θα τραγουδήσουμε και τα κάλαντα της Ικαρίας σε διασκευή encardia και φυσικά ότι άλλο προκύψει.

Πλέον έχετε δημιουργήσει ένα κοινό που σας ακολουθεί σε κάθε σας βήμα. Ποιες είναι ενδεχομένως οι προτάσεις που σας κάνουν για την συνέχεια; Τι περιμένουν από εσάς;

Το κοινό που μας παρακολουθεί με τόση αγάπη αυτά τα χρόνια, ένα μόνο ζητάει. Να συνεχίσουμε να υπάρχουμε σαν παρέα και να μην παρασυρθούμε από τις επιταγές της αγοράς, που θέλει να ορίζει τα καλλιτεχνικά γεγονότα σαν προϊόντα προς αγορά και πώληση. Το είπα βέβαια με δικά μου λόγια, αλλά αυτό αισθάνομαι ότι περιμένουν όλοι από εμάς. Έπειτα κι εμείς ζητάμε από τους εαυτούς μας να είμαστε πάντα ανήσυχοι μουσικά, να έχουμε καινούργιες και φρέσκες προτάσεις

και η μουσική μας να είναι μια σύγχρονη λαϊκή μουσική με όλα τα συναισθήματα που θα αφορά όλους τους ανθρώπους...

%kalanta%